

Tiende of een ijsje?

Katy kon
het later wel
terugbetalen,
toch?

Mikaela Wilkins

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.

Katy en haar broer Christian legden hun fiets in het gras.

'Zullen we een ijsje gaan kopen?' vroeg Christian.

'Ja!' zei Katy. Het was warm buiten, eigenlijk te warm om te fietsen. Een ijsje klonk perfect!

Katy rende naar binnen. Ze pakte het zakje waarin ze haar geld bewaarde. Toen ze het opende, fronste ze haar wenkbrauwen. Ze had niet genoeg geld voor een ijsje.

Toen keek ze naar de pot geld op de plank. Daar bewaarde ze haar tiendegeld, om aan de bisschop te geven. Daar zat wel genoeg geld in voor een ijsje!

Katy haalde wat geld uit haar tiendepot. Toen gingen Christian en zij snel naar de winkel om een lekker ijsje uit te kiezen. Katy voelde zich een beetje schuldig toen ze aan haar chocolade-ijsje likte. Maar ze had niet zoveel geld gepakt. Ze kon het later wel terugbetalen.

Een paar weken later kocht Katy weer een ijsje. Ze had nog steeds niet genoeg geld, dus haalde ze nog wat uit haar tiendepot. *Ik zal dit ook terugbetalen*, zei ze bij zichzelf.

Katy haalde steeds meer geld uit haar tiendepot. Ze beloofde iedere keer om het terug te betalen. Maar het werd moeilijk om te onthouden hoeveel ze had gepakt. En ze had niet genoeg geld om het allemaal terug te leggen.

Al gauw was het tijd voor het tiendegesprek met haar familie. Ze hadden een afspraak met bisschop Leavitt. Hij zou alle gezinsleden vragen of ze een volledige tiende hadden betaald over al het geld dat ze dat jaar hadden verdiend.

Die zondag deed Katy de rest van haar tiendegeld in een envelop en gaf die aan de bisschop. Maar ze wist dat het niet genoeg was. Ze kreeg een knoop in haar maag.

Later zat het gezin van Katy in het kantoor van bisschop Leavitt.

'Betaal jij een volledige tiende?' vroeg bisschop Leavitt aan Christian.

'Ja!' zei Christian.

Katy zat nerveus op haar stoel. Zou het oké zijn om hem te vertellen dat zij ook een volledige tiende had

betaald? Ze had *nog* niet al haar tiende betaald, maar dat ging ze wel doen!

'Betaal jij een volledige tiende?' vroeg bisschop Leavitt aan Katy.

Katy staarde naar de grond. Het was verkeerd om te liegen.

'Nee', zei ze zachtjes. 'Ik heb met een deel van mijn tiendegeld ijsjes gekocht.'

'Ik weet dat je hemelse Vader je dankbaar is voor de tiende die je wel hebt betaald. En als we een verkeerde keuze maken, kunnen we ons bekeren en proberen het beter te doen.' Bisschop Leavitt glimlachte naar Katy. 'Ik weet dat je in de toekomst al je tiende zult proberen te betalen.'

Katy knikte. Ze wilde een volledige tiende betalen!

De volgende keer dat ze wat geld verdiende, deed Katy tien procent in haar tiendepot. Toen deed ze er nog wat bij. *Is dit genoeg om het geld dat ik heb gepakt, te vervangen?* vroeg ze zich af. Ze deed er voor de zekerheid nog meer bij.

Maar ze voelde zich nog steeds schuldig. Misschien kon ze nog meer tiende betalen tot ze het gevoel had dat ze al het geld had teruggelegd. Ze hield haar handen voor haar gezicht.

Mama kwam de kamer binnen. 'Wat is er aan de hand?'

Katy zuchtte. 'Ik weet niet hoeveel tiende ik moet betalen om goed te maken wat ik heb uitgegeven.'

Mama gaf Katy een knuffel. 'Ik ben blij dat je je fout wilt goedmaken', zei ze. 'Maar soms moeten we gewoon opnieuw beginnen. Onze hemelse Vader zal ons vergeven als we ons best doen om ons te bekeren.'

Klopte dat? Zelfs voor haar fout met haar tiende?

Toen mama wegliep, begon Katy te bidden.

'Hemelse Vader, het spijt me dat ik niet al mijn tiende heb betaald. Ik wil het terugbetalen, maar ik weet niet hoeveel ik nog schuldig ben. Wilt U me vergeven, zodat ik opnieuw kan beginnen en het weer kan proberen?'

Katy voelde zich vredig. Het voelde goed om vergoing te vragen. Ze wist dat haar hemelse Vader haar zou helpen om het vanaf dat moment beter te doen! ●